

ΥΣΤΕΡΙΚΗ ΦΡΕΝΙΤΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ!

ΛΑΜΠΡΟΥ ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου – Καθηγητού

Η ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού είναι το πλέον ελπιδοφόρο και χαρμόσυνο γεγονός στην ανθρώπινη ιστορία, διότι αποτελεί τη φωτοφόρο χαραυγή της απολυτρώσεως του ανθρώπου και ολοκλήρου της κτίσεως από τη φοβερή δουλεία της αμαρτίας και της φθοράς, την οποία εισήγαγε στη θεία δημιουργία ο διάβολος, ο ολέθριος αντίδικος του Θεού και καταστροφέας των έργων Του. Ο άγιος άγγελος της Γεννήσεως διαμήνυσε στους ταπεινούς ποιμένες της Βηθλεέμ πως **«ιδού ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην, ήτις έσται παντί τω λαώ, ότι ετέχθη υμίν σήμερον σωτήρ, ος εστι Χριστός Κύριος»** (Λουκ.2,10), κομίζοντας τη χαροποιό είδηση για την οποία αδημονούσε κάθε ανθρώπινη ψυχή. Η όντως μεγάλη αυτή χαρά έγινε έκδηλη στους απλοϊκούς εκείνους ανθρώπους οι οποίοι δοκίμασαν πρώτοι την ανεκλάλητη αγαλλίαση της ενανθρωπήσεως του Θεού, την απαρχή της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους.

Η ίδια χαρά και ιλαρότητα καταλαμβάνει κάθε άνθρωπο που αντιλαμβάνεται την εν Χριστώ απολύτρωση, εναποθέτει σε αυτόν κάθε βάσανο της βιωτής του και ελπίζει στην προσωπική του μεταμόρφωση **«εις άνδρα τέλειον εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού»** Εφεσ.4,13), δηλαδή στην κατά χάριν θέωσή του. Αυτή τη χαρά βιώνει ασυνείδητα όλος ο κόσμος, ο οποίος εορτάζει το μέγιστο γεγονός της Γεννήσεως του Κυρίου, έστω με το δικό του ξεχωριστό τρόπο των εξωτερικών τύπων και της καταναλωτικής μανίας των αγίων ημερών. Είναι γνωστό πως και μη χριστιανικοί λαοί συμμετέχουν στον εορτασμό αυτό, διότι δε μπορούν να αντιπαρέλθουν τη μεγάλη εορτή. Ο Ιησούς Χριστός έχει μολιάσει ολόκληρη την ανθρώπινη φύση, όλων τόπων και όλων των εποχών, με την αγιαστική Του χάρη.

Αλλά, αλλοίμονο, υπάρχει και τραγική εξαίρεση σε αυτόν τον κανόνα. Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι όχι μόνο δε συμμετέχουν στην παγκόσμια και πανανθρώπινη χαρά της Θείας Ενανθρωπήσεως, αλλά αντίθετα λυπούνται και οδύρονται τις άγιες ημέρες του Δωδεκαημέρου. Καταριούνται το γεγονός της Γεννήσεως του Θεανθρώπου και προσπαθούν ανεπιτυχώς να μειώσουν τη σημασία του. Η πνευματική του συσκότιση και το διαβολικό τους φρόνιμα τους εμποδίζουν να αντιληφθούν, ούτε στο ελάχιστο το μέγεθος της θείας δωρεάς. Ο ψυχικός τους δαλτωνισμός τους κρατά σε πυκνά σκοτάδια και δε μπορούν να δουν με καθαρότητα και αντικειμενικότητα τη μεγάλη και σωτήρια αλλαγή που έφερε ο Χριστός στον κόσμο.

Οι θλιβερές αυτές οιμωγές κατά των Χριστουγέννων προέρχονται κυρίως από ομάδες αθεϊστών, μηδενιστών, αγνωστικιστών, ψευδοδιανοούμενων και λοιπών κατηγοριών εκκλησιομάχων. Μαζί τους σμίγουν τις οιμωγές τους και κάποιοι αρχαιοθήρησκοι, οι οποίοι συναντώνται στο ευρύτατο παγκόσμιο νεοφανές κίνημα του Νεοπαγανισμού (New Ragan), που είναι, αποδεδειγμένα πια, γέννημα και θρέμμα του διαβόητου αποκρυφιστικού πλέγματος της **«Νέας Εποχής του Υδροχόου»**. Πρόκειται για ομάδες ατόμων με παράδοση νοοτροπία, κουβαλώντας τις δικές τους ιδιαίτερες καταβολές και μη αντέχοντας τη χριστιανική ζωή και ηθική, στράφηκαν προς το παγανιστικό προχριστιανικό παρελθόν. Είναι άλλωστε πασίγνωστο πως οι παγανιστικές πίστεις της αρχαιότητας θώπευαν τα ανθρώπινα ορμέμφυτα και ενθάρρυναν τον άνθρωπο να ζει ενστικτώδη ζωή, χωρίς να θέτουν ηθικούς φραγμούς. Η χριστιανική ηθική θέτει εμπόδια στην ηθική ασυδοσία, γι' αυτό είναι απορριπτέα από αυτούς και τους δημιουργεί μια πρωτοφανή αποστροφή. Το θείο πρόσωπο του Λυτρωτή Χριστού και η αγία Του Εκκλησία τους προκαλεί οιστρηλατημένο μίσος και σχιζοφρενική διάθεση εκδίκησης και έτσι κάνουν ό, τι

μπορούν για να συκοφαντήσουν και να μειώσουν το Σωτήρα Χριστό και το επί γης σωτήριο έργο Του.

Μια από τις γελοιωδέστερες απόπειρές τους για να «αποδείξουν» τάχα την μη ιστορικότητα του Χριστού, είναι η συσχέτισή Του με τους λεγομένους «**ηλιακούς θεούς**» διαφόρων παγανιστικών «θεοτήτων». Παίρνοντας αφορμή από το χρόνο εορτασμού των Χριστουγέννων, ο οποίος ταυτίζεται με το χειμερινό ηλιοστάσιο, πασχίζουν να «αποδείξουν» ότι ο Ιησούς Χριστός δεν υπήρξε ποτέ και πως η πίστη σ' Αυτόν είναι μια παραφθαρμένη εκδοχή των μύθων του **Ηρακλή**, του **Σαβάζιου** (Διόνυσου), του **Όσιρι**, του **Μίθρα**, του **Οντίν** και άλλων «ηλιακών θεοτήτων», οι οποίες κατά τους φανατικούς λάτρεις των αρχαίων θρησκειών υπάρχουν και δεν υπάρχει ο Χριστός! Απίστευτα και ανήκουστα πράγματα!

Δε θα αναφερθούμε στις μυθολογικές διηγήσεις των «γεννήσεων» των ανύπαρκτων αυτών «θεών», άλλωστε είναι λίγο πολύ γνωστές σε όλους μας και βέβαια μας διασκεδάζουν αρκετά με την παραδοξότητα και τη φαιδρότητα που είναι διατυπωμένες και αποδίδονται σε νοσηρούς μυθογράφους του απώτερου σκοτεινού παρελθόντος. Όμως θα επιμείνουμε στη μεγάλη αλήθεια πως ο Ιησούς Χριστός είναι αποδεδειγμένα (τουλάχιστον) ιστορικό πρόσωπο, με μυριάδες αξιόπιστες μαρτυρίες. Η αχαλίνωτη φαντασία των μυθογράφων από την ιστορική πραγματικότητα απέχει όσο ο ουρανός από τη γη. Οι «βιογραφίες» των «ηλιακών θεών» συγκρινόμενες με το θείο πρόσωπο και τη βιωτή του Ιησού Χριστού, αποδεικνύουν το απύθμενο ποιοτικό χάσμα μεταξύ τους. Στους «θεούς» όλων των παγανιστικών θρησκειών κυριαρχούν πάθη και αδυναμίες ανομολόγητες (φόννοι, βιαιοπραγίες, βιασμοί, μοιχείες, αιμομιξίες, κλπ), που όχι μόνον δεν αρμόζουν σε «θεούς», αλλά τις συναντούμε στους χειρότερους των ανθρώπων! Στο σύνολό τους οι «θεοί» του παγανισμού είναι κλασσικά ανήθικα παραδείγματα προς αποφυγή για τους ανθρώπους! Όσο οι άνθρωποι μιμούνταν τις «θεϊκές» βιωτές, μεταβάλλονταν οι κοινωνίες σε ανυπόφορη κόλαση! Αντίθετα στον Κύριο Ιησού Χριστό δεν τόλμησε ποτέ κανένας να προσδώσει, ούτε οι άσπονδοι εχθροί του, το παραμικρό ηθικό ψεγάδι! Αυτός διήλθε την επί γης ζωή Του ευεργετώντας τον κόσμο, επισφραγίζοντας το έργο Του με το τίμιο Αίμα Του ως «**λύτρον αντί πολλών**» (Μάρκ.10,45). Δεν υπάρχει η παραμικρή νύξη ότι διέπραξε έστω και ελάχιστο κακό ποτέ, είναι ο μόνος που τόλμησε να ρωτήσει ομοεθνείς του, οι οποίοι τον γνώριζαν πολύ καλά: «**τις εξ υμών ελέγχει με περί αμαρτίας;**» (Ιωάν.8,46).

Η υπέρτατη ευεργεσία Του προς το ανθρώπινο γένος είναι η εθελούσια αυτοκένωσή Του από τη θεία μεγαλοπρέπεια και η ταπεινωτική ένδυση της ανθρωπίνης φύσεως, προκειμένου να σώσει τον πεσόντα άνθρωπο. Οι παγανιστικοί «ηλιακοί θεοί» όχι μόνο δεν «υπήρξαν» ευεργέτες της ανθρωπότητας, αλλά μάλλον ζημία της «προσέφεραν», κρίνοντας από τις μυθολογικές διηγήσεις. Αν επίσης εμβαθύνουμε βιβλικά στην «παρουσία» αυτών στον κόσμο, ότι «**πάντες οι θεοί των εθνών δαιμόνια**» (Ψαλμ.95,5), μπορούμε να κατανοήσουμε με σαφήνεια την δαιμονική καταστροφική τους δράση στις ανθρώπινες κοινωνίες. Οι όψιμοι λάτρεις αυτών των «θεών», σε όλα τα πλάτη και μήκη της υφελίου, πασχίζουν για την κατακρήμνιση του κόσμου στη σκοτεινή άβυσσο του σύγχρονου νεοεποχίτικου αποκρυφισμού, από όπου δεν υπάρχει διέξοδος!

Ο «**Μεγάλης Βουλής Άγγελος**» (Ησ.9,6), ο μοναδικός «**Άγγελος της Διαθήκης**» (Μαλαχ.3,1), ο σαρκωμένος Λόγος του Θεού (Ιωάν.1,14), δεν έφερε απλά το μήνυμα της σωτηρίας στον κόσμο, αλλά ήρθε ο ίδιος και έγινε με τη θέλησή Του μέτοχος του ανθρωπίνου προβλήματος, προκειμένου να το αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, ως η υπερτέλεια «**εν ανθρώποις ευδοκία**», κατά τον αγγελικό ύμνο της Γεννήσεως (Λουκ.2,14).

Οι πιστοί του Χριστού σκιρτούμε από άρρητη αγαλλίαση, υμνώντας ασίγαστα **«εν ενί στόματι και μια καρδία»**, τον δι' ημάς νηπιάσαντα Θεό, τον Αίτιο της σωτηρίας μας, ως ευγενική σιωπηρή απάντηση, προς όλους εκείνους που θλίβονται, οδύρονται και μαραζώνουν για το μέγα και κοσμοσωτήριο γεγονός της Θείας Ενανθρωπήσεως! Τις άγιες αυτές ημέρες, με πραγματικά άδολο πνεύμα αγάπης και ανεξικακίας συστήνουμε στους συνανθρώπους μας αυτούς να ανοίξουν έστω μια μικρή χαραμάδα στην ταραγμένη καρδιά τους για να μπει ο νοητός Ήλιος της Δικαιοσύνης. Να απαλύνει τον τάραχο του ψυχικού τους κόσμου. Να φωτίσει την πλανεμένη διάνοιά τους, για να μπορέσουν να συναισθανθούν το απόλυτα ακατόρθωτο επιχείρημά τους: να νικήσουν Αυτόν, ο Οποίος νίκησε τον κόσμο, το διάβολο και το θάνατο. Να κατανοήσουν πως δεν θα αποτελέσουν αυτοί εξαίρεση, κατορθώνοντας να εκθρονίσουν τον Βασιλέα των Βασιλευόντων από τις δισεκατομμύρια καρδιές σε όλο τον κόσμο, αυτό που δεν κατόρθωσαν να πραγματοποιήσουν αμέτρητα στίφη εχθρών Του στο διάβα των είκοσι αιώνων. Να παραδεχτούν το αυτονόητο: πως τον κόσμο δε θα τον σώσουν οι ανύπαρκτοι «ηλιακοί», οι παγανιστικοί «θεοί», αλλά ο αδιαμφισβήτητα υπάρχων προαιώνιος Λόγος του Θεού, ο Οποίος με την ενανθρώπησή Του είναι και θα είναι αιωνίως παρών στην ανθρώπινη ιστορία!

